

Chipul lui Dumnezeu

„Dumnezeu a creat omul după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu l-a creat; bărbat și femeie i-a creat.”

Geneza 1:27

Filozofii ne spun că omul, așa cum există astăzi, este mult mai strălucit și mai avansat decât a fost vreodată în istorie. Ei susțin că evoluția ne-a adus în acest punct. Afirmația că fiecare generație este mult mai inteligentă decât cea precedentă a fost formulată deoarece oamenii de știință au stabilit, pe baza calculelor lor, că omul există pe pământ de milioane de ani, perfecționându-se cu fiecare generație. Având în vedere că fiecare generație a devenit mai avansată, ei concluzionează că omul a atins acum un nivel foarte înalt. Este corectă această filosofie?

Cât de bucuroși suntem că marele Creator al universului ne-a oferit o sursă de informații din care putem descoperi ce este adevărul și ce este simplă filosofie. El ne-a adresat o invitație, spunând: „Să mergem în casa Domnului”, iar intrând în casa Sa de învățătură, vom ajunge să găsim mărturia lui Dumnezeu cu privire la om. Psalmul 122:1

Aflăm din această sursă, Biblia, că omul este „din pământ” și că Dumnezeu l-a format din „țărâna pământului”. (1 Corinteni 15:47; Geneza 2:7). Prin suflare, sau prin infuzarea în el a „suflului vieții, ... omul a devenit un suflet viu”. În această descriere succintă a creației omului, nu există nici măcar o

sugestie vagă că o formă de viață ar evolua dintr-o alta, sau că o varietate mai puțin complexă ar deveni o ființă mai complexă. Dumnezeu a creat fiecare specie ca o varietate separată și distinctă de viață, așa cum citim în capitolul întâi din Geneza. După fiecare pas făcut pentru a pregăti pământul să susțină viața și după fiecare creație separată a plantelor, peștilor, păsărilor și creaturilor pământești, Dumnezeu a declarat că „era bine”. Geneza 1:10, 21, 25, 31

În Geneza 1:26,27 citim că „Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul nostru, după asemănarea noastră»”. Observăm în declarația lui Dumnezeu că El a sugerat o idee plurală: „Să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, ... și peste toate târâtoarele care se târăsc pe pământ.” Din această declarație este evident că, atunci când Dumnezeu a creat omul după chipul Său, „bărbat și femeie i-a creat”, El a vrut să spună că atât Adam, cât și Eva vor fi destul de asemănători cu El însăși în diverse moduri.

Cuvintele „chip” și „asemănare”, în limba ebraică, înseamnă asemănare sau model. Omul a fost creat pentru a fi un model al lui Dumnezeu. În ce fel era omul perfect, Adam, un model al lui Dumnezeu? Cu siguranță nu în ceea ce privește trupul său. Creatorul nostru este o ființă cu mult superioară – o ființă spirituală – iar omul este doar o creatură trupească, a pământului. Cu toate acestea, Creatorul nostru a făcut omul ca o reflectare a chipului Său în anumite privințe. În parte, această asemănare, sau chip, consta în capacitatea omului de a raționa, de a-și aminti, de a percepe atât idei abstracte, cât și simple,

de a face judecăți morale și de a poseda calități intelectuale și estetice.

Omului perfect, Adam, i s-a dat o calitate a conștiinței asemănătoare cu cea a lui Dumnezeu, care i-a permis să distingă între bine și rău. I s-a dat liber arbitru, astfel încât să-și exercite pe deplin puterea de a alege. Dacă nu ar fi fost așa, omenirea ar fi fost simple mașini, iar acțiunile noastre ar fi fost controlate de altcineva. Totuși, nu este așa. Dacă ar fi fost așa, nu ar fi existat exercitarea abilităților sau a talentelor și nici șansa de a dezvolta caractere individuale. Această libertate de alegere, desigur, poate fi bună sau rea, în funcție de modul în care este utilizată.

Adam a ales păcatul

Adam, acea ființă umană glorioasă, prima creată, era înzestrat cu toate binecuvântările fizice și mentale. Tot mediul înconjurător fusese pregătit pentru a-i asigura bunăstarea. Creatorul i-a dat lui Adam instrucțiuni foarte clare: dacă va asculta de legea dreaptă a lui Dumnezeu, va trăi; dacă va încălca porunca dreaptă a lui Dumnezeu, va muri (Geneza 2:15-17). Instrucțiunile Creatorului erau foarte simple. Responsabilitatea lui Adam de a fi vrednic să trăiască veșnic în paradisul edenic depindea de propria lui libertate de alegere. Din păcate, el a fost îndemnat să aleagă păcatul prin neascultare. Ca urmare a căderii sale din starea de perfecțiune, întreaga rasă pe care Adam și Eva au adus-o pe lume s-a născut în păcat și sub pedeapsa morții prin moștenire. Psalmul 51:5; Romani 5:12

Domnia păcatului și a morții a continuat și va continua până când scopul lui Dumnezeu pentru

care a permis-o va fi împlinit și va sosi timpul potrivit pentru ca aceasta să ia sfârșit. În dragostea Sa, Dumnezeu a pregătit un răscumpărător, un mântuitor, chiar pe propriul Său Fiu iubit, Isus Cristos, care urma să „guste moartea” pentru fiecare om. (Evrei 2:9). Această pregătire pentru mântuirea omului de la sentința de moarte pe care o merita în mod drept a fost un „dar” al harului gratuit. Romani 5:15-18

Ca urmare a căderii în păcat a primilor noștri părinți și de-a lungul multor secole de atunci, acele calități care de la început l-au identificat pe om ca fiind după chipul Creatorului său au fost găsite într-o măsură semnificativă doar la o parte relativ mică din întreaga familie umană. Într-adevăr, unele ființe nobile au căutat să cultive astfel de haruri ale caracterului maiestuos al lui Dumnezeu; în timp ce alții s-au mulțumit doar să-și pună o fațadă de asemănare cu Dumnezeu. Această fațadă poate duce la un comportament exterior plăcut, dar puțin din puritatea autentică a caracterului cu care Dumnezeu i-a creat pe primii noștri părinți poate fi cu adevărat în inimile lor.

Deoarece Dumnezeu nu poate lucra cu cei cărora le lipsesc harurile adevărate, El i-a căutat cu sârguință pe aceia din familia umană care au arătat calitățile milosteniei și iubirii din adâncul ființei lor. Pe aceștia i-a favorizat de-a lungul veacurilor, pentru a duce la îndeplinire planul Său. Să luăm în considerare unul dintre acești favoriți, care, în cea mai mare parte a vieții sale, a manifestat unele dintre aceste calități nobile. Acesta a fost fiul lui David, Solomon.

Lecții de la Solomon

Libertatea de alegere a lui Solomon în anii de mai târziu l-a făcut să cadă pradă cerințelor numeroaselor sale soții și, ca urmare, l-a nemulțumit foarte mult pe Dumnezeu. Cu toate acestea, în tinerețe a fost foarte favorizat de Dumnezeu. Solomon părea să fi moștenit de la tatăl său calitățile de grijă, capacitatea de a domni, aprecierea pentru bunătatea Domnului, pe care David le învățase mai devreme la picioarele lui Natan, sfântul profet.

Când David a îmbătrânit și a devenit prea slăbit pentru a mai domni, fiul său Solomon, la vârsta fragedă de douăzeci de ani, a preluat greua responsabilitate de a conduce Israelul. Putem aprecia pe deplin rugăciunea pe care David a rostit-o în numele fiului său drag. Cei care sunt tați și au fii pot aprecia cu ușurință grija lui David pentru Solomon. Împărtășim același sentiment față de fiii noștri, ca ei să găsească har în ochii lui Dumnezeu și să umble cu El în neprihănire.

În 1 Cronici 28:9,10, sunt consemnate cuvintele pe care David le-a rostit fiului său: „Iar tu, fiul meu Solomon, recunoaște pe Dumnezeul tatălui tău și slujește-L cu devotament din toată inima și cu o minte dispusă, căci Domnul cercetează fiecare inimă și înțelege fiecare dorință și fiecare gând. Dacă Îl vei căuta, El se va lăsa găsit de tine; dar dacă Îl vei părăsi, El te va respinge pentru totdeauna. Gândește-te acum, căci Domnul te-a ales să zidești o casă ca sanctuar. Fii tare și fă lucrarea.”

Domnul îl alesese pe Solomon pentru construirea unui sanctuar, care fusese visul de-o viață al lui

David. Ajutat și sfătuit de profetul credincios al lui Dumnezeu, Natan, și cu favoarea lui Dumnezeu, Solomon a intrat repede în spiritul planului tatălui său de a construi Templul. El știa că bunăstarea lui Israel depindea de respectarea Legii lui Dumnezeu și de închinarea lor înaintea lui Iehova.

Solomon cere înțelepciune

Din marea sa iubire pentru Dumnezeu, Solomon a adus o mie de jertfe arse la Gabaon. Dorea atât de mult să-l fie pe plac lui Dumnezeu, încât a pregătit această mare jertfă pentru Creatorul său. În timp ce se afla la Gabaon, tânărul rege a avut un vis în care Domnul i-a apărut într- . (1 Regi 3:5). Dumnezeu i-a spus lui Solomon: „Cere-Mi orice vrei să-ți dau”, iar răspunsul lui Solomon a fost unul frumos – unul care putea veni doar dintr-o inimă iubitoare. Solomon a spus: „Nu sunt decât un copil mic: nu știu cum să-mi îndeplinesc îndatoririle. ... Dă-i robului Tău o inimă înțeleaptă ca să judece poporul Tău, ca să pot deosebi binele de rău; căci cine poate judeca acest mare popor al Tău?” 1 Regi 3:7-9

Dumnezeu a apreciat expresia sinceră a inimii lui Solomon. El i-a răspuns rugăciunii într-un mod minunat, dându-i lui Solomon o „inimă înțeleaptă și plină de pricepere”. Niciodată nu s-a mai găsit printre oamenii imperfecti vreunul capabil să judece atât de înțelept precum Solomon (1 Regi 3:10, 12). Datorită cererii sale altruiste, Dumnezeu i-a promis: „Ți-am dat și lucruri pe care nu le-ai cerut, atât bogății, cât și onoare, astfel încât să nu fie niciunul dintre împărați asemenea ție în toate zilele tale. Și dacă vei umbla pe căile Mele, păzind legile și poruncile Mele, așa cum a umblat tatăl tău David, atunci îți voi prelungi zilele.” 1 Regi 3:13,14

Când Solomon s-a trezit din vis, s-a bucurat să realizeze că cererea lui a fost pe placul lui Dumnezeu. A venit la Ierusalim și a adus jertfe de pace și jertfe arse înaintea Lăzii Legământului. (1 Regi 3:15). La scurt timp după aceea, a întreprins marea sarcină de a construi Templul lui Israel, conform instrucțiunilor Domnului.

Construirea Templului

Ne amintim cum toate pietrele și lemnele pentru Templu au fost pregătite, modelate și marcate pentru locurile lor, și abia când au fost gata au fost aduse la locul de construcție. Fiecare piesă se potrivea perfect, și fiecare se îmbina cu următoarea fără sunetul unui ciocan, fără sunetul unui topor sau al vreunei unelte de fier. (1 Regi 6:7). Deși fiecare secțiune a acestui mare Templu fusese pregătită în locuri diferite, când au fost aduse la locul destinat ridicării sale, nimic nu a trebuit schimbat.

Ce lecție este aceasta pentru creștin! Nu trebuie să ne gândim nici măcar o clipă că putem aștepta fără grijă și că, atunci când vom ajunge la sfârșitul vieții noastre, brusc, în mod miraculos, vom fi potriviți pentru locul nostru în Templul regal. Acesta este timpul pregătirii. Trebuie să fim modelați, ciopliți, șlefuiți și numărați acum pentru locul special pe care Domnul îl are în minte pentru noi în Templul Său spiritual.

Ne dăm seama că Templul lui Solomon prefigura o structură mai mare. „Voi sunteți templul Dumnezeului celui viu”, a spus Pavel (2 Corinteni 6:16). Timpul pentru modelare și timpul pentru a munci la pregătirea Templului spiritual al lui Dumnezeu este acum. (1 Corinteni 3:9; Efeseni

2:10; Filipeni 1:6; 2:12,13). Când toate piesele, sau membrii, vor fi pregătiți în timpul vieții lor creștine – pregătiți în mijlocul acestei lumi „strâmbe și perverse” – vor fi așezați la locul lor potrivit în Templul ceresc simbolic. Filipeni 2:15

A fost o mare sărbătoare plină de bucurie legată de dedicarea Templului lui Solomon. (1 Regi 8:65, 66). Va fi o mare bucurie în cer și pe pământ când Cristos, Templul spiritual al lui Dumnezeu, va fi desăvârșit, asamblat, și când slava lui Dumnezeu va intra în el. Tot pământul va beneficia de desăvârșirea aceluia Templu și va fi binecuvântat, așa cum Israelul natural a atins apogeul prosperității sale sub domnie a lui Solomon. Efeseni 2:19-22; Apocalipsa 3:12; 21:22-26

Ziua noastră

Lăsându-l pe înțeleptul rege Solomon în acest moment al vieții sale, ne întoarcem la o reflecție asupra vremurilor noastre. Constatăm că invitația Tatălui Ceresc se adresează în continuare celor în care El găsește o urmă din asemănarea inițială a omului cu Sine. Cei care posedă calitățile inițiale ale iubirii și ascultării față de Dumnezeu răspund la o chemare și o slujire chiar mai mărețe decât cele ale lui Solomon sau ale altor personaje nobile din veacurile trecute. Faptul că încă vedem pe unii care își dedică viața lui Dumnezeu, consacrându-se Lui, pentru a urma pașii Fiului Său unic, este o dovadă pentru noi că această lucrare de chemare și de lustruire, cioplire și modelare continuă. Ne dăm seama că aceasta este într-adevăr metoda de realizare a planului de mântuire propus cu mult timp în urmă de Tatăl Ceresc. Știm, de asemenea, că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor

care iubesc pe Dumnezeu, celor pe care El i-a chemat potrivit scopului Său: „Pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și rânduit să fie asemănați cu chipul Fiului Său, ca El să fie primul născut între mulți frați.” Romani 8:28,29

Acest verset ne informează că o categorie predeterminată – biserica – trebuie să fie copii, imagini ale Fiului lui Dumnezeu, care este, la rândul Său, o copie și o imagine a Tatălui. Ca creștini, niciunul dintre noi nu poate deveni perfect în această viață așa cum a fost Isus, oricât de mult am încerca și oricât de mult ne-am strădui. De asemenea, nu putem să ne asumăm această onoare prin propria noastră alegere. Dacă am fost invitați să devenim urmași ai lui Isus, această onoare ne-a fost acordată de Dumnezeu. 1 Tesaloniceni 2:12; Evrei 5:4

Acest lucru aruncă lumină asupra problemei, pentru că atunci când ne uităm la frații noștri creștini, realizând că au primit aceeași invitație pe care am primit-o noi, vom prețui în mod corespunzător părtașia lor. Am acceptat invitația Tatălui cu inimi recunoscătoare – proviziunea Sa plină de har a jertfei lui Isus făcând posibilă intrarea noastră în această relație. Făcând acest lucru și îmbrăcându-ne cu haina neprihănirii Mântuitorului nostru pentru a ne acoperi imperfecțiunile, făcându-ne acceptabili înaintea lui Dumnezeu prin meritul sacrificiului de răscumpărare al lui Isus, ne consacram cu bucurie pe deplin pentru a începe să facem lucrurile care sunt plăcute Tatălui nostru. Ceresc, chiar cu un mare cost pentru noi înșine. Isaia 61:10; Romani 12:1; Efeseni 1:5-7

Înainte de a face acest pas important, trebuie să ne fi gândit în rugăciune la ce înseamnă să urmăm pașii

lui Isus și să devenim o copie a Lui. Afecțiunile noastre trebuie să fie îndreptate spre lucrurile de sus. (Coloseni 3:2). Noua voință, noua minte, trebuie să dezvolte roadele și harurile Duhului. Pentru a deveni o copie a lui Isus, trebuie să ne străduim mereu să dezvoltăm și să manifestăm aceste calități de caracter. (Galateni 5:22,23; 2 Petru 1:5-7). Trebuie să ne străduim să dobândim toate sentimentele care sunt plăcute lui Dumnezeu și în armonie cu Duhul Domnului, deși acest lucru va necesita o viață întreagă de dezvoltare sub influențele formatoare ale Tatălui Ceresc.

Nu numai că trebuie demonstrată iubirea pentru Domnul, Adevărul și frații, dar trebuie să existe și o preocupare plină de iubire și compasiune pentru lume. Pentru a fi asemănători cu Domnul Isus, trebuie să avem o profundă considerație pentru creația care geme – chiar și pentru dușmanii noștri, cei care ne-ar trata cu dispreț. Matei 22:37-39; Ioan 13:34,35; Luca 6:27,28

Ascultarea inimii

Proverbe 4:23 spune: „Păzește-ți inima cu toată sânguința, căci din ea izvorăsc izvoarele vieții.” În cazul urmașilor lui Isus, dreptul nostru de a face parte din Templul spiritual al lui Dumnezeu va fi determinat de modul în care ne dezvoltăm inimile acum. Avem această „comoară în vase de lut”, iar poverile lumii și slăbiciunile noastre trupești vor încerca să ne îndepărteze de țelul nostru. (2 Corinteni 4:7). Totuși, la fel ca în cazul tatălui Adam, al regelui Solomon și chiar al Domnului nostru Isus, și noi avem libertatea de a alege cui îi vom oferi ascultarea inimii noastre. Nu am fost constrânși să slujim Domnului, Adevărului sau fraților. Este

alegerea noastră liberă. Cu ochii ațintiți asupra lui Isus, putem deveni ca El. Dorința noastră de a umbla pe calea pe care a umblat Isus este una nobilă. Scopul nostru este să ocupăm locul din Templu pentru care Tatăl ne-a invitat cu atâta îndurare, iar acesta poate fi atins doar prin a ne conforma cu chipul Fiului Său iubit. Romani 8:29; 2 Corinteni 3:18

Poate ne-am întrebat cum va fi experiența, dacă vom fi credincioși, de a fi înviați ca ființe spirituale, când vom fi binecuvântați cu privilegiul minunat de a auzi cuvintele: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.” (Matei 25:21). Scripturile ne oferă informații certe în această privință.

Dincolo de văl

Apostolul Pavel ne spune: „Dacă am fost uniți împreună în asemănarea morții [lui Isus], vom fi și în asemănarea învierii Lui.” (Romani 6:5). Care este „asemănarea” Domnului nostru de la învierea Sa? Evrei 1:3 ne spune că Isus este „chipul expres” sau copia exactă a lui Dumnezeu! Cei care urmează cu credincioșie pașii lui Isus de sacrificiu și slujire și care, prin „răbdarea în a face binele, caută slava, cinstea și nemurirea”, vor fi făcuți asemenea Domnului și Capului lor – toți membri ai familiei divine a lui Dumnezeu. Romani 2:7

Există o altă reflecție cu privire la expresia „chipul expres”. Este adevărat că Domnul nostru era asemănător Tatălui în starea Sa angelică preumană, ca „Logos”. Chiar și când a venit pe pământ ca ființă umană, El era asemănător cu Dumnezeu, deoarece caracterul Său era întotdeauna în deplină armonie

cu cel al Tatălui Său. Cu toate acestea, apostolul Pavel ne spune că Isus „S-a așezat acum la dreapta Majestății din înălțime”, după ce a fost ascultător până la moarte, chiar până la moartea pe cruce. Din această cauză, Dumnezeu L-a înălțat foarte mult și I-a dat un nume care este mai presus de orice nume. Isus este acum, într-o măsură și mai deplină, „chipul expres” al Dumnezeului invizibil, împărtășind natura divină. Evrei 1:3; Filipeni 2:8,9; Coloseni 1:15

Citim, de asemenea: „Iată ce fel de iubire ne-a dăruit Tatăl, ca să fim numiți fii ai lui Dumnezeu; de aceea lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut pe El. Iubiților, acum suntem fii ai lui Dumnezeu, și încă nu s-a arătat ce vom fi; dar știm că, atunci când Se va arăta [greacă: Se va manifesta], vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. Și oricine are această nădejde în El se curățește pe sine, așa cum El este curat.” 1 Ioan 3:1-3

Astfel, vedem că Domnul nostru Isus este acum în chipul și asemănarea exactă a lui Dumnezeu, deși Tatăl nostru Ceresc a fost și va fi întotdeauna mai mare decât toți. (Ioan 10:29; 14:28; 1 Corinteni 15:24-28). Lui Isus i s-a dat această răsplată datorită slujirii sale credincioase. El nu a ezitat niciodată în supunerea sa de a face voia Tatălui său, indiferent de preț. Dumnezeu L-a înălțat foarte mult și Îi face plăcere să facă același lucru pentru membrii „chemați, aleși și credincioși” ai bisericii, mireasa lui Isus, trupul Său. (Apocalipsa 17:14; 19:7,8; 21:2; 1 Corinteni 12:12,27). Aceștia vor fi înviați după chipul Domnului Isus. Aceasta este o promisiune magnifică pe care o putem și o vom moșteni, dacă suntem ascultători și credincioși, chiar până la moarte! (Apocalipsa 2:10). Pavel a afirmat-o astfel: „V-ați

lepădat de omul cel vechi cu faptele lui; și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește în cunoștință, după chipul Celui ce l-a creat.” „Așa cum am purtat chipul celui pământesc [Adam], vom purta și chipul celui ceresc [asemănarea cu Dumnezeu].” Coloseni 3:9,10; 1 Corinteni 15:49